

Published in **Florentin Smarandache și seducția polimorfismului. Analize, interpretări, cronici, articole, note și recenzii**, pp. 30-31. Editori: Al. Florin Țene, Andrușa R. Vătuiu. Sibiu: Agora, 2017; 843 pages. ISBN 9781599735023. Also appeared in *Supliment literar-artistic al Scânteii Tineretului (SLAST)*, An III, Nr. 12 (78), 20 martie 1983.

Imaginația derutantă

Constantin Sorescu

În *Formule pentru spirit* (Ed. Litera), Ovidiu Florentin amestecă, sub titluri pompoase, imagini pregnante și imagini stridente. Separația e greu de făcut, deși senzația de inautentic e întemeiată. Parcă te afli în fața unei cutii poleite în care pietrele cu adevărat prețioase și pietrele false au aceleași dimensiuni și culori (*Spiritul este o stare-de-eu*): " *Se lasă noaptea ca un azil de bătrâni, / Zăpada ascultă pe la uși, / vântul decapitează copacii. / Se lasă noaptea ca un azil de bătrâni, / Lângă sobe, copiii reintră la mame. / Mi-atârnă timpul de gât / ca o piatră de moară, / vântul decapitează copacii. // Dar trăiesc, trăiesc până în stradă / până la oraș / până în camera în care lucrez. / Se lasă noaptea ca un azil de bătrâni / și spiritul / spiritul este o stare-de-eu.*" O imagine sau două pot fi reținute de aici, restul e moloz. Mai din fiecare poem poate fi păstrat câte un tablou grotesc, nu lipsit de farmec: " *Cerul doarme ca un motan / cu botul pe labe.*" Sau: " *Ca o fată lălâie, / seara cade în genunchii lângă geam.*" Sau: " *întrebările umblă cu limbile scoase / ca niște vipere / gata să muște.*" Îi lipsește lui Ovidiu Florentin, pentru ca metaforele sale să aibă proprietate și să se

organizeze în structuri, un lucru esențial: conștiința artistică. Iar o dramă existențială, care s-o suplinească, pare a nu avea. Din fericire, cine posedă talent nativ (și e cazul lui Ovidiu Florentin) își poate forma, printr-o instrucție asiduă și necesară, conștiința artistică.